"No podia callar les injustícies que veia i van venir a buscar-me a l'església per assassinar-me"

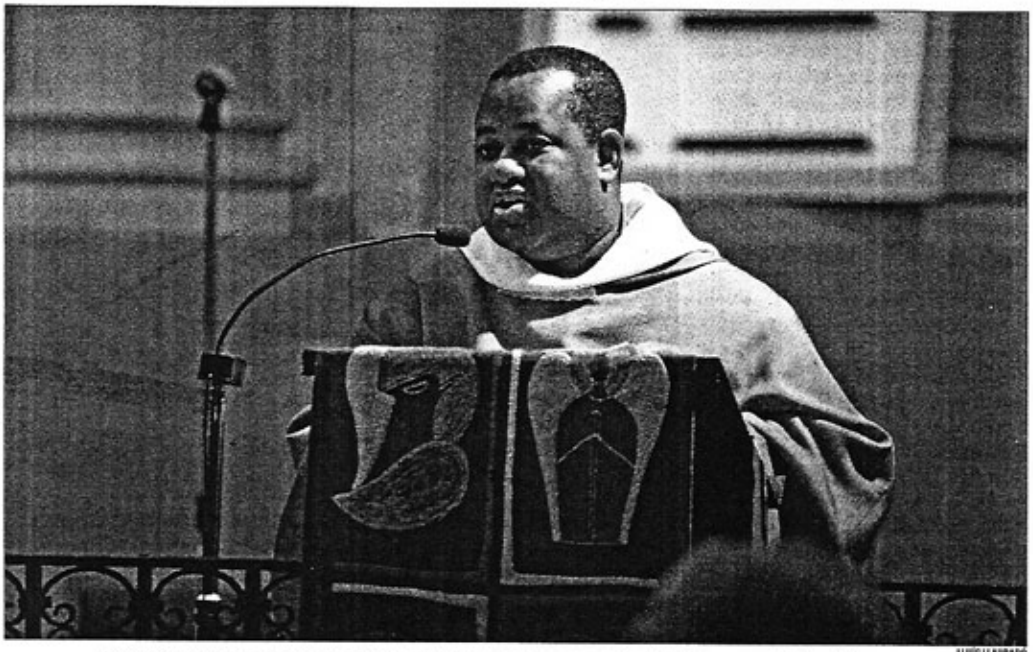
"Si a Colòmbia estàs amb els poderosos no tens problemes, si estàs al costat dels que pateixen ets un objectiu a abatre"

JOSEP M. BERNILS / Castelló d'Empúries

Des del mes de febrer d'aquest any un sacerdot colombià col·labora amb les feines pastorals de diverses parròquies de la comarca. Contràriament al que es podria pensar, el pare John Williams C. –per raons de seguretat prefereix no donar el seu nom i en l'entrevista s'obvien alguns detalls que podrien servir per localitzar-lo amb facilitat- no està destinat a la zona per suplir la manca de vocacions sacerdotals que hi ha, sinó perquè està refugiat, després d'haver hagut de marxar del seu país on grups incontrolats volien matar-lo.

Aquest sacerdot, nascut fa 32 anys a Buenaventura del Valle, una ciutat porturària, i ordenat l'any 2001, va treballar com a rector a diverses parròquies i va ser vicari de la catedral de la capital del país, Bogotà. Darrerament era el delegat nacional de l'Apostolat del Mas, l'organització Stela Maris, que l'Església catòlica té estesa per tot el món amb l'objectiu d'atendre espiritualment els fidels que treballen en el sector marítim, especialment els grans vaixells mercants, turístics i de pesca.

Colòmbia està immersa, segons un Informe d'Ammnistia Internacional, en una crisi permanent dels drets humans. El país pateix un conflicte civil armat que enfronta les forces de seguretat i els paramilitars amb els grups de la guerrilla. En els darrers 20 anys han mort més de 70.000 persones i tres milions s'han hagut de desplaçar dins i fora del país. Les comunitats africanes, indígenes, els camperols i els activistes dels drets humans, comunitaris i sindicals han estat les principals víctimes d'aquesta situació. El pare John és una víctima més.

LLUÍS LLADRADO

El capellà colombià col·labora des del mes de febrer en les tasques pastorals de diverses parròquies de la comarca

- Sóc aquí com a refugiat. Al meu país m'anaven a assassinar...

- Però, qui?

- Deixem-ho en grups al marge de la llei. No li puc dir més...

- I per quin motiu?

- Quan a Colòmbia un es posa en contra de les injustícies socials és declarat un objectiu a abatre, sigui com sigui. Si et poses al costat dels poderosos no tens cap problema. Ara bé, si no ho fas, pots acabar molt malament. Personalment no podia callar davant les injustícies que veia i més d'un cop em van venir a buscar a l'església per assassinar-me. Per això vaig haver de fugir! Es pateix quan et poses al costat d'aquell que també pateix, però jo no podia fer altra cosa fins que per motius de seguretat vaig haver de deixar el país.

- Des de quan és a l'Estat?

- Des del mes de febrer d'aquest any. De seguida vaig venir a Catalunya a través d'uns contactes i el bisbat de Girona em va encomanar diverses tasques pastorals. Primer vaig estar sis mesos a Roses i ara des de Castelló d'Empúries m'encarrego de diversos municipis de l'Alt Empordà que fa poc van perdre el seu capellà per defunció. Em refereixo a Sant Climent Sescebes, Mollet de Peralada, Espolla, Masarac i Capmany. També m'han encarregat que duguí la pastoral amb els joves de tota aquesta comarca.

- Com ha trobat l'Església i els catòlics aquí?

- Crec que tot Europa està a la recerca de la Veritat, en majúscula. I penso que aquesta Veritat està brotant, està donant els seus fruits de formes molt diverses a partir del passat que s'ha viscut i sovint al marge de la institució eclesiàstica. També veig que el culte al treball ha deixat de costat la religió en molts segments de la nostra societat.

- Ha estat ben acollit a la comarca?

- Crec que la història ha marcat els habitants de Catalunya, en general, i d'aquesta comarca, en particular, i el marcar-la implica que aquell qui aterra aquí entra en un nou ritme cultural, al qual forçosament s'ha d'integrar. Recordant Antonio Machado, "caminante, se hace camino al andar...". Puc dir que en general he tingut una bona acollida i que m'estic integrant, fins al punt que ja començo a parlar en català amb els fidels.

- Com pensa arribar als joves...?

- És una tasca difícil, ho reconec, però cal tenir una gran capacitat de relació amb les persones. Ho intentaré. Més que seduir els joves perquè s'apropin a Déu, penso que han de trobar sentit a la vida d'una forma sana, i a partir d'aquí Déu actuarà perquè sovint ho fa d'una forma invisible, poc receptiva als ulls humans.

- Creu que el llenguatge de l'Església catòlica arriba amb força als joves, en particular, i a la societat, en general?

- És evident que l'Església té un problema de llenguatge, de comunicació, res més. Cal que donem respostes als reptes que té plantejada la societat d'avui, no la d'ahir o la d'abans d'ahir. És un cotxe que va circulant i que ha d'anar adaptant la seva velocitat i la seva conducció a les circumstàncies de la carretera, sense anar ni a poc a poc ni de pressa i sense estimbar-se, naturalment.

- Pensava que vostè havia vingut a la comarca per suplir la manca de capellans en actiu?

- Més que problema de vocacions, crec que a la nostra societat allò que hi ha és un problema de testimonis cristians i de conviccions cristianes. Déu ens convida a resar perquè enviï operaris a treballar, però és realment el testimoniatge el que atrau realment les vocacions. Cal injectar alegria, valors positius a la nostra societat... Aquest ha de ser el nostre missatge que, en definitiva, són els valors que ensenya el cristianisme des de la seva arrel.

Hora Nova - 06-11-07